

slagets Behandling i denne Rigsdagssamling og opfordrer under disse Forhold Handelsministeren til at søge en Løsning tilvejebragt paa det ovenfor angivne Grundlag, inden Rigsdagen atter samles.

Et *Mindretal* (Mads Gram, Hedegaard og Kr. Kristensen) ønsker at udtale, at Staten ikke bør have nogen Pligt til at erstatte Tab ved Indskud i Pengeinstitutter. Ved de forskellige Sammenbrud er en Række Personer og Sammenslutninger imidlertid kommet i en økonomisk vanskelig Stilling, hvorfor man foreslaar at gennemføre Lovforslaget med de Ændringer, som indeholdes i Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 4, 8, 9, 11 og 14.

Disse Ændringsforslag tilsigter i Lighed med Valutareguleringen i de sønderjydske Landsdele at gøre Statens Bidrag afhængig af vedkommendes Formueforhold. Man foreslaar derfor den nødvendige Støtte ydet efter en faldende Skala, hvorved de mindst formuende faar mest, og saaledes at enhver Støtte ophører ved en Formue paa 25 000 Kr. Ved denne Begrænsning af Statens Støtte til kun at omfatte de økonomisk svage mener man tillige saa vidt muligt af afbøde en fremtidig Forpligtelse for Staten til at erstatte Tab ved eventuelle Banksammenbrud.

Et *Mindretal* (Christmas Møller og Sven) kan, som det fremgaar af Ændringsforslagene, i det store og hele slutte sig til Ministerens Forslag.

Mindretallets Begrundelse for at slutte sig til Lovforslagets Tanke er den, at Lovgivningsmagten — uden paa nogen Maade at skabe Præcedens — virker til, at de sidste Aars Begivenheder indenfor Bankverdenen ikke bevirker, at Kapitalen drages fra de mindre Banker til Storbankerne. Dette naas ikke ved de fra anden Side stillede Ændringsforslag og har derfor ikke kunnet vinde Tilslutning fra Mindretallets Side.

Mindretallet maa dog mene, at Statens Tilskud ydes bedre ved, at *Halvdelen* af Sparernes Tab erstattes, dog saaledes,

at Dividende + Statens Tilskud ikke kan overstige 85 pCt. af Indskuddet. I Henhold hertil stilles Ændringsforslag Nr. 6.

Da det er blevet oplyst, at de sammenbrudte Banker i Flæng har benyttet Folio, Kontokurant o. s. v., stiller Mindretallet under Nr. 12 Ændringsforslag om, at alle Indskydere skal have Del i Statens Tilskud. Lovforslagets Bestemmelse om, at Handelsministeren skal have Ret til at fortolke Begrebet Sparere, er som Følge heraf unyttig — Ændringsforslag Nr. 13 gaar derfor ud paa at stryge denne Bestemmelse.

Et *Mindretal* (Henningsen og Zahle) anser det for lidet sandsynligt, at Lovforslaget bliver gennemført i denne Rigsdagssamling, naar der ikke i Udvalget er opnaaet Enighed om dets Affattelse. Mindretallet havde derfor hellere set, at Udvalgets Arbejde var afsluttet med en Beretning og en Henstilling til Handelsministeren, hvorefter Arbejdet kunde genoptages i næste Rigsdagssamling, hvilket bl. a. ogsaa vilde skaffe Tid til en saadan Forhandling med Bankerne, at disses Medhjælp til denne Sags Løsning naaedes. Det forekommer nemlig Mindretallet, at Kravet om Bankernes Hjælp til denne Sags Løsning er velbegrundet og efter Statsfinansernes Tilstand ogsaa meget paakrævet.

Mindretallet stiller Ændringsforslag Nr. 5 om at yde Tilskuddet i Forhold til de enkelte Spareres økonomiske Forhold, saaledes som dette fremtræder, naar baade Formue og Indkomst tages i Betragtning, hvilket formentlig er det retfærdigste Grundlag, men kan subsidiært tiltræde en Graduering efter Formuen alene, skønt dette Grundlag er mindre godt.

Desuden er Mindretallet Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 7 om, at Bankerne skal deltage i Hjælpen, fordi de er interesseret i at opretholde Tilliden til Bankvæsenet.

Et *Mindretal* (Aksel Jensen) har ønsket Lovforslaget gennemført uforandret, men da dette har vist sig uigennemførligt, har